

प्रेतश्चाह न० प्रेतोद्देश्यकं चाहम् । प्रेतोद्देश्यके चाद्या-
 द्वादसपिण्डीकरणान्त्राह्ने तस्य गौणकालादि ति०त०
 उक्तम् यथा “मासेऽन्यस्मिन् तिथौ तस्मिन् तदा दद्या-
 द्विचक्षुषः” । तथा आ०त० दर्शितं यथा
 “धोडशश्चाद्यानां यत्पतितं कृष्णैकादश्यां तत्कर्त्तव्यम् ।
 तथा च लघुहारीतः “आहविष्णे ससुत्पन्ने स्मृताहा-
 ऽविदिते तथा । एकादश्यां प्रकुर्वीत कृष्णपक्षे विशेषतः” ।
 विशेषत इत्यभावापेक्षया तस्यामपि विघ्नादौ विधानात् ।
 यथा हेमाद्रिधृतं षट्त्रिंशन्मतम् “मासिके चाव्दिके
 त्वङ्गि संप्राप्ते स्मृतस्मृतके । वदन्ति शुद्धौ तत्कार्यं दशं
 चापि विचक्षणैः” । राजमासं खड्डे “ग्राहविष्णे ससुत्पन्ने
 अन्तरा स्मृतस्मृतके । एकादश्यां प्रकुर्वीत कृष्णपक्षे वि-
 शेषतः । ग्राहविष्णे ससुत्पन्ने स्मृतस्याविदिते तथा ।
 अभावापेक्षां प्रकुर्वीत वदन्त्येके मनीषिणः” । अत्र स्मृतस्मृ-
 तकोपदानात् ऋष्यशृङ्गवचनेऽशौचपदमेतत्परम् । यत्त-
 न्तरा स्मृतस्मृतकेऽप्येकादश्यां ग्राहविधानं तत् “देवे पितृणां
 ग्राह्ये तु अशौचं जायते यदि । तदशौचे व्यतीते तु
 तेषां ग्राह्यं विधीयते । शुचीभूतेन दातव्यं या तिथिः
 प्रतिपद्यते । सा तिथिस्तस्य कर्त्तव्या न त्यन्या वै कदा-
 चन” इति ऋष्यशृङ्गवचनविरोधात् अशौचान्तदिने
 मलमासादिरूपविघ्नान्तरेण तदकरणे । अतएव ग्राहवि-
 वेके अपाटवाद्याशौचाभ्यामपि पतितमेकोद्दिष्टमेकादश्या-
 मशौचान्ते च मलमासे न कर्त्तव्यं किन्तु मलमासाव्या-
 मकृष्णैकादश्यामेवेत्युक्तम् ।

प्रेति पु० प्रकर्षेण इतिर्गमनं देहेऽस्य । १ अक्षे यजु० १५।६
 वेदटी०। प्र०-६-भावे क्तिन् । २ मरणे स्त्री ऋ० १।३३।४भा

प्रेतीषणि लि० प्राप्नोमसे ऋ० ६।१।८

प्रेत्य कव्य० प्र०-६-ल्लप् । १ लोकान्तरे अमरः “प्रेत्य संज्ञा
 नास्ति” श्रुतिः । २ स्मृत्येत्यर्थे प्रकर्षेण देहत्यागेन
 अन्यदेहं गत्येत्यर्थे च । प्रेत्यजातिः प्रेत्यभावः ।

प्रेत्यजाति स्त्री प्रेत्य कृत्वा जातिर्जन्य । कृत्वा जन्यनि ।

प्रेत्यभाव पु० प्रेत्य कृत्वा भावः । मरणोत्तरं पुनर्जन्मनि ।

“पुनरुत्पत्तिः प्रेत्यभावः” गौ०सू० १।१।१८ “उत्पन्नस्य

क्वचित् सत्त्वनिकाये कृत्वा या पुनरुत्पत्तिः स प्रेत्य-
 भावः । उत्पन्नस्य सम्बन्धस्य सम्बन्धस्तु देहेन्द्रियमनो
 बुद्धिवेदनाभिः पुनरुत्पत्तिः पुनर्देहादिभिः सम्बन्धः
 पुनरित्यभावाभिधानम् यत्र क्वचित् प्राणव्यवस्थिकाये
 वर्त्तमानः पूर्वोपात्तान् देहादीन् जहाति तत् प्रेत्य

यत् ततोऽन्यत्र देहादीनन्यानुपादत्ते तद्वति प्रेत्य-
 भावो कृत्वा पुनर्जन्म सोऽयं जन्ममरणप्रवन्धाभ्यासोऽ-
 नादिरपवर्गान्तः प्रेत्यभावो वेदितव्य इति वात्स्या० ।
 प्रवाहकूपेणानादिस्वन्धः संसारः प्रेत्यभावः यथोक्तं
 कणा० सू० उप० ४० “इच्छादेवपूर्विका धर्माधर्मप्रवृत्तिः”
 “तत्संयोगो विभागः” सू० “इदानीं धर्माधर्मयोः प्रयोजनं
 प्रेत्यभावमाह । ताभ्यां धर्माधर्माभ्यां संयोगोजन्म अप-
 र्वाभिः शरीरेन्द्रियवेदनाभिः सम्बन्धः संयोग इहोच्यते
 विभागस्तु शरीरमनोविभागो मरणम् तथा चायं
 जन्ममरणप्रवन्धः संसारः प्रेत्यभावापरनामा धर्माधर्मा-
 भ्यामित्यर्थः अथैव च प्रेत्यभावस्याजरज्जरीभाव इति
 वैदिकी संज्ञा” । “जातस्य च भ्रुवोऽस्त्युभ्रुवं जन्म स्मृतस्य
 च” गीतायां च जन्ममरणप्रवाहस्य भ्रुवत्वसंज्ञम् ।

प्रेत्यन् पु० प्र०-६-क्तिन् । १ इन्द्रे २ वाते मेदि० ।

प्रेमन् पु० न० प्रियस्य भाव इति च प्रादेशः एकाचकृत्वात् न
 टिलोपः । १ सौहाद्रे २ क्लेहे ३ हर्षे मेदि० (वायौ इन्द्रे)
 शब्दसोमोक्तिः प्रामाटिकी । “यद्भाववन्मनं यूनाः स
 प्रेमा परिकीर्त्तिता” उज्ज्वलमण्ड्युक्ते ४ भाववन्मने पु०
 प्रेमपातन न० प्रेम्णा क्लेहेन पातनं यस्य । १ नेतल्लेहे
 २ तदुपलक्षिते लोचने शब्दच० ।

प्रेमवन् पु० इत०। गाढाहुरागे ।

प्रेमभक्ति स्त्री प्रेम्णा भक्तिः । श्रीकृष्णे प्रेम्णा क्लेहेन
 भक्तौ तल्लक्षणं नारदपञ्चरात्रे उक्तं यथा “अनन्य-
 ममता विष्णौ ममता प्रेमसंज्ञता । भक्तिरित्युच्यते
 मोक्षप्रज्ञादोद्धवनारदैरिति” । प्रेमभक्तेश्च साहाय्यं
 भक्तेर्साहाय्यतः परम् । सिद्धमेव यतो भक्तेः फलं
 प्रेमेव निश्चितम्” । तस्मिञ्ज्ञानि भाग० ७ अ० उक्तानि
 यथा “निश्चय कर्माणि गुणान्तुल्यान् वीर्याणि ली-
 लातनुभिः कृतानि । यदाऽतिहर्षोत्पुलकाश्चुगद्गदं प्रोत्-
 कण्ड उद्गायति नृत्यते च । यदा यच्छरत्त इव कर्त्तुं
 हसति क्रान्ते ध्यायति वन्दते जनः । छङ्गः श्वसन् वक्ति
 हरे ! जगत्पते ! नारायणेत्यात्ममतिर्गततपः । तदा
 पुमान् छुक्तसमस्तबन्धनस्तद्भाववानुशयाज्जातजतिः । निर्दे-
 ग्धवीजानुशयो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्यधोक्षजम्” ।

प्रेमिन् लि० प्रेमाख्यस्य क्रीडाः इति टिलोपः । प्रेमयुते
 प्रेयसू लि० अतिशयेन प्रियः प्रिय+ईयसुन् प्रादेशः एका
 चकृत्वात् न टिलोपः । प्रियतमे स्त्रियां लीप् “प्रेयस्य पि
 प्रोज्झता” प्रबोधच० । १ पत्यौ पु० २ साख्यायां स्त्री हेम० ।